

JUDr. Lindtner: Nezaujatost sudcu v slovenskej justícii alebo o pochybnom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ohľadne „justičných sviň“

- CZ24 News | 14. srpna 2023

SLOVENSKO: Potom, ako bola verejnosť konfrontovaná s desiatkami nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky konštatujúcimi **hrubé porušovanie ústavných práv obvinených osôb** na osobnú slobodu, zákonného sudcu, súkromie, nedotknuteľnosť obydlia a ďalších práv, ktoré sú esenciálnym atribútom materiálneho právneho štátu, už skutočne iba ten, „kto žil ostatné tri roky na mesiaci“ pochybuje, že po zmene politickej mapy v marci 2020 došlo konaním konkrétnych vybraných predstaviteľov špecializovaných trestných zložiek k likvidácii elementárnych zásad trestného procesu (a súčasne k deformácii právneho výkladu hmotnoprávných trestných noriem) v hrubom rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými princípmi a právami zaručenými Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nejedná sa pritom o individuálne zlyhania jednotlivcov, ale o konkrétnymi osobami na troch stupňoch výkonu trestnej politiky štátu koordinované inštitucionálne zneužívanie trestného práva.

Dôkazom toho sú aj niektoré aktuálne rozhodnutia (o **námietkach zaujatosti**), ktoré možno použitím eufemizmu nazvať prekvapivými a použitím právnej terminológie rozhodnutiami, ktorých právne závery sú v extrémnom rozpore so skutkovými zisteniami, avšak predovšetkým odporujú štandardnému kognitívnemu výkonu priemerného zdravého rozumu, pretože urážajú aj úplného právneho laika.

Dňa 24.07.2023 šokovala tak laickú ako aj odbornú verejnosť informácia o tom, že známy senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5T, aktuálne po vylúčení sudcu JUDr. Klimenta v zložení sudcov JUDr. Štíft, JUDr. Hatala a JUDr. Klemanič, rozhodli o tom, že sudkyňa Špecializovaného trestného súdu Mgr. Záleská, ktorá sa vo verejnej sudcovskej elektronickej komunikácii o sudcoch zadržaných v tzv. kauze Búrka vyjadrila ako o „**sviniach, ktoré na celé roky zašpinili justíciu a na dlhé roky ju systematicky krivili...všetci títo jednotlivci boli vzájomne prepojení a zneužívali systém, v ktorom si boli istí, že sa schovávajú za nedotknuteľnosť sudcu...a mali z toho všetci dlhé roky finančný a iný prospech...o ich nevine môže pochybovať už ozaj len ten, kto bol posledných niekoľko mesiacov na Mesiaci**“ a opovrhujúco sa tým vyjadrovala ku prezumpcii nevinoty, nie je vylúčená z rozhodovania v trestnej veci autora tohto článku (bol medzi zadržanými sudcami). O podanej námietke proti sudkyňi Mgr. Záleskej a sťažnosti proti jej nevyhláseniu viac tu

(<http://www.pravnelisty.sk/clanky/a1120-sudkyňa-specializovaného-trestného-súdu-označila-obvinených-sudcov-za-svine-teraz-ma-rozhodovať-o-obzalohe>) a tu (<http://www.pravnelisty.sk/clanky/a1152-je-poziadavka-na-rozhodovanie-nezaujatým-sudcom-iba-iluziou>).

Nerešpektovanie prezumpcie nevinoty

Predmetné rozhodnutie senátu 5T sa nepochybne zapíše do análov mimoriadne kontroverzných „námietkových“ rozhodnutí nielen preto, že je v príkrom rozpore s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo podobných konaniach

o námietkach zaujatosti, ale aj preto, lebo popiera nielen kogentné ustanovenia Trestného poriadku upravujúce podmienky pre vylúčenie sudcu z rozhodovania o veci, ale aj úplne elementárne pravidlá, princípy a zásady vo vzťahu k neustrannosti a nezaujatosti sudcov pri rozhodovaní, ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky ako aj Európsky súd pre ľudské práva opakovane ustálene zdôrazňuje ako základný predpoklad spravodlivého súdneho konania.

Napriek takýmto neprípustným a pre slovník sudcu, ktorý je z princípu povinný rešpektovať prezumpciu nevinu neprijateľným vyjadreniam, ktoré spochybňujú morálny štandard a integritu sudcu a jeho spôsobilosť nezaujato rozhodovať v trestnej veci o akejkoľvek osobe vôbec, senát 5T vo svojom uznesení zo dňa 24.07.2023, sp. zn. 5 Tost 29/2022 vyššie citované vyjadreniam **sudkyne Mgr. Záleskej** bagatelizoval a nepovažoval ich za dôvod vylúčenia tejto sudkyne z rozhodovania o trestnej veci autora tohto príspevku s odôvodnením, že *„z obsahu jej tvrdení je zrejmé, že obvineného nemenovala, neoznačila ho osobne, ani sa nevyjadrovala k vine obvineného a jej expresívne vyjadrenia mali charakter hyperboly...z vyjadrenia sudkyne jednoznačne vyplýva, že zásada prezumpcie nevinu má byť v trestnom konaní rešpektovaná“*

Z uvedeného konštatovania senátu 5T je nepochybné, že záver súdu je v extrémnom rozpore so zisteným skutkovým stavom (teda s citovanými vyjadreniami sudkyne Mgr. Záleskej, ktorá ich nepoprela), alebo alternatívne, vyššie uvedené tvrdenia sudkyne Mgr. Záleskej prieskumu súdu úplne unikli, resp. na tieto tvrdenia súd pri hodnotení jej zaujatosti (z neznámych dôvodov, keďže boli nosným podkladom argumentácie o zaujatosti sudkyne) neprihliadal. Inak ako argumentáciou ad absurdum totiž nie je možné vysvetliť, že vo svojej reakcii, ktorá nasledovala bezprostredne po zadržaní 13 sudcov v tzv. kauze „Búrka“, sudkyňa Mgr. Záleská nemyslela práve týchto sudcov (vrátane autora tohto príspevku) iba preto, že nikoho osobne nemenovala.

Záver senátu 5T prekvapuje o to viac, že sudkyňa **Mgr. Záleská** vo svojom vyjadrení ku zadržaniu 13 sudcov doslova uvádza, že **„všetci títo jednotlivci** (teda jednoznačne obviňuje a konkretizuje 13 zadržaných sudcov a nejedná sa iba o všeobecnú kritiku sudcovského stavu tak, ako to zavádzajúco tvrdí vo svojom rozhodnutí o nevyklúčení) **boli vzájomne prepojení a zneužívali systém, v ktorom si boli istí, že sa schovávajú za nedotknuteľnosť sudcu...a mali z toho všetci dlhé roky finančný a iný prospech...“** a teda konštatuje záver o získavaní finančných prostriedkov dlhodobým páchaním ich trestnej činnosti, teda **ich priamo obviňuje z ňou vyfabulovanej trestnej činnosti, z ktorej ich neobviňuje dokonca ani prokurátor.**

Konštatovanie senátu 5T o tom, že sudkyňa Mgr. Záleská vo svojich vyjadreniach rešpektuje prezumpciu nevinu v kontexte jej vyjadrenia, že *„o ich nevine môže pochybovať už ozaj len ten, kto bol posledných niekoľko mesiacov na Mesiáci“*, nepotrebuje žiadny ďalší komentár, k uvedenému možno len stručne dodať, že svojvôľa súdu pri argumentácii (arbitrážnosť) je neprípustná a z hľadiska porušenia práva na obhajobu, ktorého integrálnou súčasťou je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, má ústavno-právny rozmer (primerane nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 2/09, sp. zn. II. ÚS 311/2010, I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, IV. ÚS 303/2010, primerane rozhodnutie ESLP Ruiz Torio proti Španielsku z 09.12.1994, bod 29, rozhodnutie ESLP Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997...).

Rozhodnutie senátu 5T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o nevyklúčení sudkyne Mgr. Záleskej z trestnej veci autora tohto príspevku vyvoláva oprávnené pochybnosti o jeho zákonnosti a správnosti aj v kontexte otázky konzistentnosti rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Je totiž absolútne prekvapivým napr. vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1TdoVS/1/2021 zo dňa 22.02.2021 prijatým 5- členným senátom (a na to nadväzujúcim uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Ndt 19/2022 zo dňa 01.12.2022 o vylúčení sudcu JUDr. Klimenta z trestnej veci autora tohto príspevku), v ktorom súd konštatoval, že

Pokiaľ sú teda dôvodom na vylúčení sudcu z rozhodovania o trestnej veci jedného zo zadržaných sudcov jeho výroky o tom, že sa títo sudcovia majú hanbiť (čo spochybňuje jeho schopnosť o takejto osobe objektívne rozhodnúť), argumentom a minori ad maius nemožno dospieť k inému, ako k záveru o vylúčení sudkyne v prípade, keď týchto zadržaných sudcov označí za svine, o vine ktorých nepochybuje. Ani takéto prezumpciou nevinu opovrhujúce vyjadrenia však senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5T neprimali k tomu, aby sudkyňu Mgr. Záleskú vylúčil z rozhodovania a nevyrušila ho pritom ani elementárna "teória zdania", ktorú zo svojho hodnotenia okolností prípadu úplne vynechal, podľa ktorej nestačí to, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa tak aj javiť v očiach strán a verejnosti.

Pokiaľ čitateľ tohto príspevku pri čítaní týchto riadkov neveriacky krúti hlavou, je pre vysvetlenie možných dôvodov takéhoto rozhodnutia nevyhnutné pripomenúť, že rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5T, ktorý sa predovšetkým odbornej verejnosti nepochybne nechválne vryje do pamäti ako senát s najväčším počtom protiústavných väzobných rozhodnutí v histórii slovenského súdnictva (demonštratívne nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 428/2020, sp. zn. III. ÚS 39/2021, sp. zn. II. ÚS 300/2021, sp. zn. III. ÚS 581/2021, sp. zn. I. ÚS 32/2021, sp. zn. I. ÚS 475/2022).

V kontexte vyššie uvedeného si autor tohto textu dovoľuje čitateľovi, ktorému aktuálna problematika zaujatosti sudcov pri rozhodovaní nie je ľahostajná (právo na zákonného a teda aj nezaujatého a nestranného sudcu je esenciálnym predpokladom spravodlivého súdneho konania), predložiť v poradí druhú námietku zaujatosti voči sudkyňi Mgr. Pamele Záleskej, ktorú podal v reakcii na novozistené skutočnosti, ktoré preukázateľne dokumentujú, že menovaná sudkyňa vo svojom pôvodnom rozhodnutí, ktorým rozhodla o svojom nevylúčení z rozhodovania v trestnej veci autora príspevku, hrubo zavádzala a predpoklady nevyhnutnosti jej vylúčenia založené na listinných dôkazoch, boli a sú naplnené.

Nasleduje námietka zaujatosti zo dňa 01.08.2023

1. Dňa 31. júla 2023 sa do advokátskej kancelárie KALLAN Legal s.r.o. dostavil Mgr. Pavol Gašpar, narodený..., bytom..., ktorý uviedol závažné skutočnosti, ktoré majú zásadný význam pre posúdenie subjektívnej a objektívnej zaujatosti sudkyne Mgr. Pamele Záleskej vo vzťahu k mojej osobe. Tieto informácie uviedol môjmu advokátovi JUDr. Milanovi Cívikovi za súčasnej prítomnosti mojej osoby. Z predmetného stretnutia bol dňa 31. júla 2023 vyhotovený Záznam advokáta zo stretnutia s osobou poskytujúcou informácie (ďalej ako „Záznam advokáta“) /Príloha č. 1 - Záznam advokáta zo dňa 31.07.2023/.
2. Vychádzajúc zo Záznamu advokáta, Mgr. Pavol Gašpar uviedol vo vzťahu k nedostatku nezaujatosti a nestrannosti sudkyne Mgr. Pamele Záleskej k mojej osobe úplne nové, neverejné, mne ani mojim obhajcom doposiaľ neznáme informácie, ktoré predstavujú absolútne zásadné skutočnosti, ultimatívne zakladajúce nespôsobilosť sudkyne Mgr. Pamele Záleskej vystupovať v mojej trestnej veci v pozícii zákonného sudcu tak, ako to garantuje čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), § 2 ods. 7 a § 31 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok (ďalej len „Trestný poriadok“) a z ich interpretácie vyplývajúca rozhodovacia činnosť najmä Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“).

3. V tejto súvislosti v nasledujúcej časti námietky zaujatosti poukazujem na obsah Záznamu advokáta:

Otázka č. 1) Uvedte dôvod, prečo ste sa dostavili do advokátskej kancelárie KALLAN Legal s.r.o.?

Odpoveď: Dnešného dňa som sa dostavil do advokátskej kancelárie KALLAN Legal s.r.o. z dôvodu, že chcem poskytnúť informácie, ktoré preukazujú zaujatosť sudkyne Mgr. Pamely Záleskej voči obžalovanému JUDr. Davidovi Lindtnerovi.

Otázka č. 2) Uvedte dôvod, prečo ste sa rozhodli poskytnúť tieto informácie?

Odpoveď: Koncom roku 2022 som sa z médií dozvedel o námietke zaujatosti obžalovaného JUDr. Davida Lindtnera voči sudkyňi ŠTS Mgr. Pamele Záleskej, ktorej bola pridelená jeho trestná vec a to na základe jej vyjadrení o sudcoch vrátane obžalovaného ako o sviniach, o ktorých vine pochybuje iba ten, kto bol na mesiaci. Tieto vyjadrenia som ako advokát považoval za neprípustné a preto som očakával, že menovaná sudkyňa bude z trestnej veci obžalovaného JUDr. Davida Lindtnera pre svoju zaujatosť vylúčená a nepovažoval som za dôležité podeliť sa o svoje vlastné skúsenosti s menovanou sudkyňou a jej hanlivé výroky na adresu viacerých osôb z justičného prostredia. Na základe medializovanej informácie z minulého týždňa o nevyhlásení Mgr. Pamely Záleskej z trestnej veci obžalovaného JUDr. Davida Lindtnera vedenej na ŠTS, ktorá ma prekvapila, som sa však rozhodol informovať advokáta obžalovaného JUDr. Davida Lindtnera o závažných skutočnostiach, o ktorých som sa dozvedel počas svojho pôsobenia na Okresnom súde Nitra ako vyšší súdny úradník sudkyne Okresného súdu Nitra Mgr. Pamely Záleskej a ktoré môžu mať zásadný vplyv v rámci posudzovania zaujatosti tejto sudkyne voči obžalovanému JUDr. Davidovi Lindtnerovi. Zaujalo ma to aj z toho dôvodu, že v súčasnosti som ako advokát v inej trestnej veci podal na Mgr. Záleskú námietku zaujatosti.

Otázka č. 3) Uvedte skutočnosti, o ktorých ste sa dozvedeli priamo v rámci výkonu funkcie vyššieho súdneho úradníka sudkyne Okresného súdu Nitra Mgr. Pamely Záleskej.

Odpoveď: So sudkyňou Mgr. Pamelou Záleskou sa poznám osobne od roku 2015 kedy som jej bol na základe poverenia predsedu Okresného súdu Nitra pridelený ako vyšší súdny úradník. Do jej odchodu na ŠTS sme boli v dennom kontakte. Náš vzťah nebol len čisto pracovný. Zdieľali sme spoločné záľuby a občasne sme spolu trávili aj mimopracovný čas. S poukazom na náš osobný vzťah sa mi zdôverovala s jej subjektívnymi názormi, či postojmi k rôznym osobám, alebo udalostiam vo verejnom živote. V tejto súvislosti považujem za dôležité poukázať na jej **osobnú animozitu, ba priam až nenávisť k niektorým sudcom**, ktorí boli podľa jej názoru prekážkou v jej kariérom raste. **Konkrétne mi spomínala sudcu JUDr. Davida Lindtnera**, ktorý vyhral výberové konanie na sudcu Okresného súdu Bratislava III, kde bola sudkyňa Mgr. Pamela Záleská jednou z neúspešných uchádzačov. Svoj neúspech pripisovala skutočnosti, že sudca JUDr. David Lindtner mal mať podľa jej názoru túto pozíciu „**vybavenú**“, v emócii sa na jeho adresu **opakovane** vyjadrovala o

tom, aký je „**neschopný idiot**“, či „**kokot, ktorý ide cez tlačenu**“. Obdobná situácia ako so sudcom JUDr. Davidom Lindtnerom sa odohrala aj počas priebehu výberových konaní na sudcu ŠTS. V tom čase boli voľné na ŠTS dve pracovné pozície. V prvom výberovom konaní bola sudkyňa Mgr. Pamela Záleská neúspešná. Predbehol ju súčasný sudca ŠTS JUDr. Rastislav Stieranka. Na jeho adresu sa vyjadrila, že „je to primitív zo Žiliny, čo si to vybavil“. Tento neúspech ju emocionálne zasiahol, čo bolo vidno na jej správaní niekoľko mesiacov po neúspešnom výberovom konaní. Druhé výberové konanie sa konalo následne. Mgr. Pamela Záleská mi v tom čase hovorila, že teraz to už nenechá na náhodu. Viem, že oslovovala rôzne osoby z podnikateľského prostredia, o ktorých mala informácie, že by mohli mať vplyv na jej úspech v blížiacom sa výberovom konaní. V tejto súvislosti oslovila aj mňa, nakoľko mala vedomosť o mojom príbuzenskom pomere k obžalovanému Ing. Norbertovi Bödörovi, o ktorom si myslela, že by jej vedel v tejto veci pomôcť. Táto situácia mi bola mimoriadne nepríjemná, vzhľadom na náš vzťah nadriadený-podriadený. Vedel som, že Ing. Norbert Bödör takýto vplyv nemá, a že sa obdobným veciam vždy vyhýbal. Sudkyňa Mgr. Pamela Záleská, však na mňa opakovane naliehala. Keďže bola osobou, ktorá mohla do veľkej miery ovplyvniť moju pracovnú kariéru, a to najmä svojím hodnotením mojej práce, prisľúbil som jej pomoc, aj keď som vedel, že takúto požiadavku nedokážem splniť. Po určitej dobe, bolo viditeľné z jej správania, že je kludnejšia, a správa vo vzťahu k blížiacemu sa výberovému konaniu s úplnou istotou. Neskôr po jej úspechu, som sa dozvedel, že na jej pozíciu jej pomohol nitriansky podnikateľ Ladislav Palaky, ktorý má blízky vzťah s kajúcnikom Ľudovítom Makóom. Po jej odchode na ŠTS sme ostali v kontakte, občasne sme sa stretli osobne, komunikovali sme prostredníctvom aplikácie WhatsApp. Sudkyňu Mgr. Pamelu Záleskú subjektívne vnímam, ako osobu, ktorá využíva osoby vo svojom okolí, z ktorých by mohla mať v budúcnosti potencionálny prospech, či už kariérny, osobný alebo majetkový. Náš vzťah ochladol po udalostiach v roku 2020, kedy došlo k viacerým zadržaniam politicky exponovaných osôb, medzi ktorými bol aj Norbert Bödör, či môj otec Tibor Gašpar. Viem, že v súčasnosti udržiava blízky vzťah s ľuďmi okolo Daniela Lipšica, poškodeného v kauze „Očistec“, ako napríklad novinárkou Monikou Tódovou. Priateľstvo so mnou sa stalo ohrozením pre jej kariéru, a tak so mnou prestala komunikovať.

4. V súvislosti s obhajobe doposiaľ neznámymi vyššie uvedenými skutočnosťami, ktoré tvoria obsah Záznamu advokáta, sa javí byť vhodné ďalej poukázať na rozhovor zo dňa 14. apríla 2020 uverejnený v Denníku N, ktorý poskytla sudkyňa Mgr. Pamela Záleská Monike Tódovej /Príloha č. 2 - Článok zverejnený v Denníku N zo dňa 14.04.2020/. Relevantná časť tohto rozhovoru pritom evidentne podporuje záver o pravdivosti skutočností uvedených svedkom Mgr. Pavlom Gašparom v Zázname advokáta. Konkrétne o existencii „osobnej animozity, ba priam až nenávisti“ sudkyne Mgr. Pamelu Záleskej k mojej osobe. V časti rozhovoru, kde sa venujú začiatkom sudcovskej kariéry Mgr. Pamelu Záleskej, táto uvádza nasledovné:

Monika Tódová: Bolo ťažké stať sa sudkyňou?

Pamela Záleská: Uspela som až na siedmykrát.

Monika Tódová: Čo sa dialo šesťkrát?

Pamela Záleská: Vždy som absolvovala výberové konanie úspešne až do tretieho kola, ktoré je ústne. Čiže nikdy sa mi nestalo, že by som neurobila test, nenapísala rozsudok, neurobila preklad z cudzieho jazyka alebo že by ma neodporučili psychológovia. Keď bolo voľné jedno miesto, skončila som druhá, keď boli voľné dve miesta, tak som skončila tretia, keď tri, štvrtá. Podarilo sa mi to až na siedmykrát na domácom súde v Nitre.

Monika Tódová: Kto boli tí, čo uspeli?

Pamela Záleská: Nepamätám si mená všetkých, čo uspeli, pamätám si napríklad, že v jednom výberovom konaní bol úspešný David Lindtner.

Z uvedeného je teda zrejmé, že Mgr. Pamela Záleská obsesívne „nosi“ moju osobu v hlave, a to v silno negatívnych konotáciách ako príčinu jej kariérneho neúspechu z minulosti. Sama totiž uvádza, že si nepamätá mená osôb, ktoré v danom výberovom konaní uspeli, s istotou si však zjavne pamätá jednu jedínú osobu, a síce, že vo výberovom konaní som bol úspešný ja. Vo vzťahu k obsahu Záznamu advokáta (konkrétne časť, kde svedok Mgr. Pavol Gašpar uvádza, cit.: *„Svoj neúspech pripisovala skutočnosti, že sudca JUDr. David Lindtner mal mať podľa jej názoru túto pozíciu „vybavenú“, v emócií sa na jeho adresu opakovane vyjadrovala o tom, aký je „neschopný idiot“, či „kokot, ktorý ide cez tlačenu.“*“) ide nepochybne o skutočnosť, ktorá potvrdzuje jeho pravdivosť a autenticitu. Prichádza totiž z pomyselnej druhej strany od samotnej sudkyne Mgr. Pamely Záleskej, pričom spoločne so svedectvom Mgr. Pavla Gašpara vytvára ucelenú mozaiku vzájomne dopĺňajúcich sa skutočností svedčiacich o nespochybniteľnej existencii jej osobného dlhotrvajúceho nepriateľského vzťahu a nenávisti k mojej osobe, ktoré kreujú nový dôvod jej subjektívnej, ako aj objektívnej zaujatosti zakladajúci jej absolútnu nespôsobilosť byť v mojej trestnej veci zákonným sudcom. Berúc do úvahy uvedené, nemožno mi za účelom kompletizácie obrazu o tom, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská je v mojej trestnej veci ultimátnou nezákonnou sudkyňou *par excellence* (súčasne však vzácnou učebnicovou pomôckou pre pedagógov a študentov prvých ročníkov všetkých európskych právnických fakúlt preberajúcich prípady porušovania základného ľudského práva na zákonného sudcu) opätovne nespomenúť vyjadrenia a názory sudkyne Mgr. Pamely Záleskej, ktoré prezentovala dňa 16. marca 2020 v emailovej komunikácii členom Združenia sudcov Slovenska v reakcii na akciu „Búrka“, počas ktorej som bol medzi inými sudcami obvinený aj ja, kde *inter alia* uviedla na margo viny týchto sudcov (a teda aj mojej), cit.: *„...kým nebude právoplatne rozhodnuté o ich vine alebo o ich nevine (kde pochybuje už ozaj len ten, kto bol posledných niekoľko mesiacov na Mesiaci).“*, pričom ďalej uviedla, že *„všetci títo jednotlivci boli vzájomne prepojení a zneužívali systém, v ktorom si boli istí, že sa schovávajú za nedotknuteľnosť sudcu, za transparentný systém a za absenciu dôkazov, keď je celkom zrejmé, že jeden na druhého nebudú donášať a ani sa vzájomne oznamovať na políciu, lebo mali z toho všetci dlhé roky finančný a iný prospech.“*, ale aj napríklad *„Aká prezumpcia neviny? Tú nech rešpektujú príslušné orgány v rámci trestného konania, ale my musíme vyzvať každého, kto sa špinavo spreneveril sudcovskému poslaniu, aby išiel do čerta z justície preč.“*, alebo *„Ja sa hanbím za týchto obvinených sudcov (ani neviem, prečo sa ja hanbím, ale je mi z toho psychicky zle, čo urobili celej justícii)...“* či ďalej *„Nech ukážeme, aký priepastný rozdiel je medzi sviňami, ktoré na celé roky zašpinili justíciu a dlhé roky ju systematicky krivili a tými ostatnými, ktorí vyhrali poctivo výberové konanie a vážia si talár a všetko, čo to povolanie predstavuje a má predstavovať.“*

5. Vo vzťahu k poslednému citovanému výroku sudkyne Mgr. Pamely Záleskej (*„Nech ukážeme, aký priepastný rozdiel je medzi sviňami, ktoré na celé roky zašpinili justíciu a dlhé roky ju systematicky krivili a tými ostatnými, ktorí vyhrali poctivo výberové konanie a vážia si talár a všetko, čo to povolanie predstavuje a má predstavovať.“*) sa v kontexte nových skutočností uvedených svedkom Mgr. Pavlom Gašparom opäť ponúka zaujímavá, vzájomne komplementárna asociácia, ktorá potvrdzuje, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská mala nepochybne na mysli moju osobu. Konkrétne keď Mgr. Pavol Gašpar uvádza, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská mu v súvislosti s mojim úspechom vo výberovom konaní na pozíciu sudcu uviedla, že som cit.: *„kokot, ktorý ide cez tlačenu“*. V kontexte jej vyššie citovaného výroku z roku 2020 teda možno rozhodne uzavrieť, že podľa jej osobného vnútorného presvedčenia absolútne nerešpektujúceho prezumpciu neviny patrím medzi „svine, ktoré na celé roky zašpinili justíciu a dlhé roky ju systematicky krivili“ a nie medzi tých, ktorí *„vyhrali poctivo výberové konanie...“*, medzi ktorých sa paradoxne, v kontexte skutočnosti, že mala

získať funkciu sudcu prostredníctvom podnikateľa Ladislava Palakyho, s úplnou absenciou sebareflexie, radí sama.

6. Vhodné je poukázať aj na tú skutočnosť, že samotná sudkyňa Mgr. Pamela Záleská nepochybne vo svojom vnútri sama vie, že pre tieto citované výroky neoddeliteľne spojené s novými skutočnosťami **musí byť** vylúčená z vykonávania úkonov v mojej trestnej veci. Dôkazom je obsah jej už zmieneného rozhovoru s Monikou Tódovou. Konkrétne ide o jeho časť, kde na otázku Moniky Tódovej „*Môžete niečo povedať o akcii Búrka alebo ani nie, keďže obvinených môžete raz súdiť?*“ odpovedá sudkyňa Mgr. Pamela Záleská „*Uznesenie o vznesení obvinenia sa týka protiprávneho konania, ktoré je už teraz kvalifikované ako trestné činy patriace do agendy Špecializovaného trestného súdu, **a teda mi neprináleží čokoľvek povedať.** Šanca, že sa mi to dostane na stôl, je teraz jedna k štrnástim.*“ Z uvedeného vyplýva, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská si je sama evidentne vedomá, že podľa jej vlastných slov „čokoľvek“ (tobôž nie vyjadrenia ako „*svine*“ či „*aká prezumpcia nevinny?*“ alebo „*...kým nebude právoplatne rozhodnuté o ich vine alebo o ich nevine (kde pochybuje už ozaj len ten, kto bol posledných niekoľko mesiacov na Mesiáci)*“), čo by v danom štádiu trestného konania povedala, bude spôsobilé do budúcnosti zakladať jej zaujatosť a následné vylúčenie z prejednávania danej trestnej veci. Je zarážajúce, a už táto okolnosť zásadne spochybňuje jej nezaujatosť a absolútny nedostatok „spätnej väzby“, že napriek tomu, že si bola vedomá animozity, ktorú ku mne prechovávala v minulosti a ktoré preukázateľne pretrváva aj naďalej, o čom svedčia jej výroky, že som „**sviňa**, ktorá na celé roky zašpinila justíciu a dlhé roky ju systematicky krivila“, alebo „**neschopný idiot**“, či „**kokot, ktorý ide cez tlačenuku**“, sama neoznámila svoju zaujatosť a nevylúčila sa z rozhodovania o mojej trestnej veci, čo samo osebe zakladá dôvodnú obavu, že chce nástoľčivo v mojej trestnej veci rozhodovať, aby sa mi pomstila za ňou vyfabulované paranoidné úvahy o dôvodoch jej neúspechov vo výberových konaniach na funkciu sudcu, ktoré pripisuje mojej osobe.
7. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pokiaľ má sudkyňa Mgr. Pamela Záleská tendenciu za účelom zľahčenia závažnosti a ospravedlnenia svojich ďalších vyššie citovaných výrokov úmyselne zavádzať a demagogizovať tvrdiac, že tieto neboli smerované na moju adresu, vo svetle ich samotného obsahu (kde voči mojej, ale ani žiadnej inej osobe patriacej do danej skupiny sudcov svoje slová nekorigovala, a teda za aplikácie pravidiel elementárnej logiky ich adresovala všetkým obvineným v akcii „Búrka“, mňa nevynímajúc), no dnes už aj vo svetle nových, doposiaľ neznámych skutočností vyplývajúcich zo Záznamu advokáta, resp. svedectva Mgr. Pavla Gašpara, jedná sa priam o absurdný a nevysvetliteľný pokus zostať za každú cenu (ľudovo povedané „cez mŕtvoly“) v pozícii sudkyne prejednávajúcej moju trestnú vec. Priamym potvrdením nesprávnosti, tendenčnosti a účelovosti sudkyňou Mgr. Pamelou Záleskou ponúkanej interpretácie jej písomného prejavu zo dňa 16. marca 2020 sú teda slová Mgr. Pavla Gašpara, ktorý uvádza, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská mu v čase, keď si boli pracovne i osobne blízkymi, o mne **opakovane** povedala, že som cit.: „**neschopný idiot**“, či „**kokot, ktorý ide cez tlačenuku**“, čo zreteľne preukazuje jej trvalú nenávisť voči mojej osobe a tiež jej osobné presvedčenie o tom, že som sa do funkcie sudcu dostal za použitia (zrejme jej videniu sveta hodnotovo blízkych) protekčných praktík, a teda v súhrne zásadným spôsobom vyvracia realitu „prelomenú cez koleno“, ktorú ponúka sudkyňa Mgr. Pamela Záleská, v zmysle ktorej pod inkriminovanými výroky z roku 2020 nemyslela mňa.
8. Nad rámec uvedeného, v súvislosti s tou skutočnosťou, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská údajne nepozná moju hodnotovú orientáciu, a preto nie je schopná vyhodnotiť, či táto je alebo nie je v súlade s tou jej pre úplnosť uvádzam, že moja hodnotová orientácia je celým bytím

zameraná na ochranu, úctu a rešpekt k životu, zdraviu a ľudskej dôstojnosti každej individuálnej ľudskej bytosti bez rozdielu (ktorý životný postoj dôsledne realizujem ako človek voči ľuďom, a riadil som sa ním na rozdiel od Mgr. Pamelý Záleskej aj v čase, kedy som disponoval "inštitucionálnou mocou" ako dlhoročný prokurátor a sudca voči obvineným osobám), na princípy spravodlivosti a materiálneho právneho štátu, a v neposlednom rade na princípy usporiadaného, zodpovedného a spoločnosti prospešného života, v ktorom stojí rodina ako esenciálna jednotka zdravej spoločnosti na prvom mieste. Naopak, nie sú mi vlastné (sú mi absolútne cudzie) tie hodnotové postoje, ktoré, vychádzajúc z verejne známych, objektívne a preukázateľne existujúcich skutočností, charakterizujú (ne)morálnu integritu sudkyne Mgr. Pamelý Záleskej. Pre ilustráciu možno uviesť prípady, keď obžalovaného prirovnala k svojmu vlastnému psovi, keď obžalovanému – diabetikovi odmietla umožniť počas pojednávania prestávku na pichnutie si inzulínu, v dôsledku čoho tento následne skolaboval, čím priamo ohrozila jeho život, keď obvinených nazýva sviňami, o ktorých vine pochybuje už ozaj len ten, kto bol posledných niekoľko mesiacov na Mesiaci, či keď kolegu sudcu nazve primitívom zo Žiliny iba preto, že sama neuspela vo výberovom konaní a v neposlednom rade hrubo opovrhne princípom prezumpcie nevinu. Taktiež sa mi ľudsky aj profesijne prieča korupčné či protekčné praktiky, ktoré sú však v duchu svedectva Mgr. Pavla Gašpara vlastné práve sudkyňi Mgr. Pamelé Záleskej, v zmysle ktorého jej sudcovskú funkciu na Špecializovanom trestnom súde (ďalej len „ŠTS“) mali vybavovať podnikateľské subjekty z prostredia Nitry. Sú to práve zmienené skutočnosti, ktoré stručne vystihujú, čo v rámci svojej hodnotovej orientácie vyznávam, a naopak, k čomu zastávam rezolútne negatívny a odmietavý postoj.

9. V ďalšom je nevyhnutné uviesť, že bol to práve už zmienený prípad, kedy sudkyňa Mgr. Pamela Záleská prirovnala obžalovaného k svojmu psovi, kedy jej senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) rozhodujúci o sťažnosti tohto obžalovaného proti uzneseniu ŠTS o nevyklúčení sudkyne Mgr. Pamelý Záleskej /uznesenie NS SR zo dňa 28. júla 2021 sp. zn. 2Tost/41/2021/ dôrazne pripomenul, že *„takéto slovné označovanie obžalovaného, čo aj len obrazne a v neformálnej konverzácii s ním (ako je uvedené v napadnutom uznesení) je nepochybne zo strany sudcu nevhodné a znižuje to dôstojnosť súdu“*, pričom *„je možné konštatovať, že uvedené prirovnanie použité predsedníčkou senátu, nech už zaznelo v akejkoľvek uvoľnenej nálade a atmosfére, je nevhodné, neúčinné a nerešpektujúce vážnosť inštitúcie, v ktorej predsedníčka senátu pôsobí“*, a že v spojení s inými skutočnosťami nachádzajúcimi sa v spise môže zakladať jej zaujatosť vo vzťahu k obžalovanému. Aj napriek tomu, že NS SR v danej veci sudkyňu Mgr. Pamelu Záleskú z vykonávania úkonov v danej trestnej veci pre jej zaujatosť nevyklúčil, konštatoval, že *„záverom však najvyšší súd dáva predsedníčke senátu Mgr. Pamelé Záleskej do pozornosti, aby sa v budúcnosti vyvarovala obdobným nevhodným pomenovaniam a prirovnaniam, nakoľko v prípade ich opakovaného použitia to môže nielen znížiť vážnosť súdu, ale aj opätovne nastoliť otázku jej možnej zaujatosti vo vzťahu k obžalovanému.“* V tejto súvislosti som presvedčený, že po zistení nových skutočností preukazujúcich nepochybne intenzívnu subjektívnu, ako aj objektívnu stránku zaujatosti sudkyne Mgr. Pamelý Záleskej k mojej osobe, je citované úvahy NS SR nevyhnutné aplikovať aj v mojej trestnej veci. Je totiž čerstvo známe, že ma okrem (spolu s ďalšími obvinenými) označenia za *„svine, ktoré na celé roky zašpinili justíciu a dlhé roky ju systematicky krivili“*, **opakovane** označila aj ako *„neschopného idiota“*, či *„kokota, ktorý ide cez tlačenuku“*. Taktiež vyšlo z nových skutočností uvedených v svedkom (ktorý mal so sudkyňou Mgr. Pamelou Záleskou dlhoročný, každodenný a intenzívny pracovný i osobný styk) najavo, že táto voči mne chová *„osobnú animozitu, ba priam až nenávisť“*, pretože ma spája s dôvodmi svojho neúspechu vo výberovom konaní. Zo strany sudkyne Mgr. Pamelý Záleskej ide vo vzťahu k mojej osobe teda evidentne o stabilný, konštantný a intenzívne negatívny až nenávisťný vzťah (nepriateľský postoj), ktorý je vo svetle verejne známych

písomných, ale aj doposiaľ nepoznaných svedeckých skutočností poskytnutých osobou t.č. blízkou sudkyňi Mgr. Pamelý Záleskej podporený silným, vzájomne dopĺňajúcim sa dôkazným základom. Navyše mám za to, že požiadavka kladená NS SR v jeho uznesení zo dňa 28. júla 2021 sp. zn. 2Tost/41/2021, ktorého predmetom bolo práve posúdenie zaujatosti sudkyne Mgr. Pamelý Záleskej v inej trestnej veci, v zmysle ktorej „musí byť i z ďalších skutočností nachádzajúcich sa v spise zrejmé, že sudkyňa takéto označenie (pozn. prirovnanie k psovi, resp. v mojom prípade k svini) obžalovaného použila z toho dôvodu, že je voči obžalovanému zaujatá“ je vo svetle nových známych skutočností vyplývajúcich zo Záznamu advokáta týmto jednoznačne naplnená.

10. ESLP stabilne judikuje, že „prezumpcia nevinu podľa článku 6 ods. 2 bude porušená, ak súdne rozhodnutie alebo dokonca vyhlásenie verejného činiteľa týkajúce sa osoby obvinenej z trestného činu vyjadruje názor, že je vinná skôr, ako bola jej vina preukázaná podľa zákona. Pri absencii formálneho nálezu stačí, že existuje určitá argumentácia naznačujúca, že súd alebo príslušný úradník považuje obvineného za vinného, zatiaľ čo predčasné vyjadrenie takéhoto názoru samotným súdom bude nevyhnutne v rozpore s uvedenou domnienkou.“ /rozhodnutie ESLP vo veci Nešták proti Slovensku zo dňa 27. februára 2007, číslo sťažnosti 65559/01, rozhodnutie ESLP vo veci Deweer proti Belgicku zo dňa 27. februára 1980, číslo sťažnosti 6903/75; rozhodnutie ESLP vo veci Allenet de Ribemont proti Francúzsku zo dňa 10. februára 1995, číslo sťažnosti 15175/89/. „Súd neustále zdôrazňuje dôležitosť výberu slov verejných činiteľov v ich vyhláseniach pred tým, ako bola osoba súdená a uznaná vinnou z konkrétneho trestného činu.“ (Rozhodnutie ESLP vo veci Borovský proti Slovensku zo dňa 02. júna 2009, číslo sťažnosti 24528/02, rozhodnutie ESLP vo veci Böhmer proti Nemecku zo dňa 03. októbra 2002, číslo sťažnosti 37568/97).
11. „Súd sa rovnako ako Komisia domnieva, že skutočnosť, že predseda súdu verejne použil výrazy, ktoré naznačovali, že si vytvoril nepriaznivý názor na sťažovateľovu vec ešte pred tým, ako predsedal súdu, ktorý mal o nej rozhodnúť, sa zjavne javí ako nezlučiteľná s nestrannosťou, ktorá sa vyžaduje od každého súdu, ako to ustanovuje článok 6 ods. 1 Dohovoru.“ /Rozhodnutie ESLP vo veci Buscemi proti Taliansku zo dňa 16. septembra 1999, číslo sťažnosti 29569/95, rozhodnutie ESLP vo veci Ferrantelli a Santangelo proti Taliansku zo dňa 07. augusta 1996, číslo sťažnosti 19874/92/.
12. V inom prípade boli dôvody na vylúčenie sudcu pre jeho zaujatosť založené potom, ako sa zverejnili jeho výroky na adresu sťažovateľa, ktorými ho opisoval ako osobu bez skúseností a znalostí a ako corpus alienum v chorvátskom súdnictve. ESLP následne konštatoval, „že výrazy použité M.H. jasne ukázali jeho zaujatosť voči sťažovateľovi, a preto jeho ďalšia účasť v konaní po zverejnení predmetného rozhovoru bola nezlučiteľná s požiadavkou nestrannosti podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru.“ /Rozhodnutie ESLP vo veci Olujić proti Chorvátsku zo dňa 05. februára 2009, číslo sťažnosti 22330/05/.
13. Podľa ESLP musí byť ustálené, či existujú zistiteľné skutočnosti, ktoré môžu vzbudzovať pochybnosti o nestrannosti sudcov, a v tomto zmysle môže mať aj zdanie určitú dôležitosť, pretože „v stávke“ je dôvera, ktorú musia súdy v spoločnosti vzbudzovať, nehovoriac o dôvere samotných účastníkov konania /rozhodnutie ESLP zo dňa 10. októbra 2000 vo veci Dakaras proti Litve, číslo sťažnosti 42095/98/.
14. Ďalej možno poukázať na rozhodnutie ESLP, v ktorom podotkol, že „v rámci objektívneho testu

treba zistiť, či okrem osobného správania sudcu existujú zistiteľné skutočnosti, ktoré môžu vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti. V tomto ohľade môžu mať určitý význam aj verejné prejavy. V stávke je dôvera, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti vzbudzovať vo verejnosti a predovšetkým, pokiaľ ide o trestné konanie, v obvinených. Preto každý sudca, v súvislosti s ktorým existuje legitímny dôvod obávať sa nedostatku nestrannosti, musí odstúpiť. Z toho vyplýva, že pri rozhodovaní o tom, či je v danom prípade oprávnený dôvod obávať sa nestrannosti konkrétneho sudcu, je stanovisko obvineného dôležité, nie však rozhodujúce. Rozhodujúce je, či tento strach možno považovať za objektívne opodstatnený.“ /Rozhodnutie ESLP vo veci Thorgeir Thorgeirson proti Islandu zo dňa 25. júna 1992, číslo sťažnosti 13778/88/.

15. Možno konštatovať, že okrem tej, ktorú ponúka ESLP, existuje aj pomerne rozsiahla vnútroštátna rozhodovacia prax ÚS SR a NS SR, prípadne Ústavného súdu Českej republiky, týkajúca sa rozoberanej problematiky základného práva na zákonného sudcu. „Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Tzv. objektívna nestrannosť sa teda neposudzuje podľa subjektívneho postoja sudcu alebo orgánu činného v trestnom konaní, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca alebo orgán činný v trestnom konaní môže byť subjektívne absolútne nestranný (pozn. čo však v duchu nových skutočností nie je prípad Mgr. Pamelý Záleskej), ale i napriek tomu môže byť jeho nestrannosť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, rôzne funkcie, ktoré postupne vo veci vykonával, alebo vzhľadom na jeho pomer k veci, k stranám konania, k ich právnym zástupcom, k svedkom a pod. **Z tohto hľadiska preto nezáleží ani na tom, že sudca alebo orgán činný v trestnom konaní sa k návrhu na jeho vylúčenie vyjadril v tom zmysle, že sa vnútorne necíti byť zaujatý. Rozhodujúce nie je jeho stanovisko, ale existencia objektívnych skutočností, ktoré vzbudzujú pochybnosť o jeho nestrannosti v očiach strán a verejnosti.**“ /Rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 110/07, mutatis mutandis Rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS 24/05/.
16. „Z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva právo každého na nestranný súd, ktorému zodpovedá ústavná povinnosť súdov prerokovať a rozhodnúť každú vec tak, aby voči účastníkom postupovali nezaujato, žiadnemu z nich nenadŕžali a objektívne posúdili všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Nestrannosť sudcu, ktorý rozhoduje spor o právo, je kľúčovou hodnotou súdnej moci. Len nestranné rozhodnutie môže byť spravodlivé. Nezávislosť súdov a sudcov je dôležitá hodnota právneho štátu, ktorú aj Ústavný súd Slovenskej republiky intenzívne chráni. Cieľ, ktorému nezávislosť slúži, je práve nestrannosť. Nestrannosťou treba rozumieť absenciu predsudkov (zakorenených úsudkov či názorov, ktoré nie sú založené na spoľahlivom poznaní, ale len na predpoklade) alebo predpojatosti (subjektivismu, neobjektivismu, straníckosti). Nestrannosť nemá význam len z hľadiska spravodlivosti pre konkrétny prípad, ale má aj širšie súvislosti. Prostredníctvom nestrannosti sudcov sa naplňajú postuláty právneho štátu, akými sú legitímne očakávania, právna istota, dôvera v právo, jeho neutralita či spravodlivosť. Rozhodovanie veci zaujatým sudcom je popretím zmyslu súdnictva a práva.“ /Rozhodnutie NS SR zo dňa 26. apríla 2023 sp. zn. 3Ndt/5/2023, nález ÚS SR zo dňa 22. júna 2021 sp. zn. III. ÚS 39/2021, rozhodnutie ÚS SR zo dňa 24. januára 2013 sp. zn. II. ÚS 44/2013, rozhodnutie ÚS SR zo dňa 14. marca 2012 sp. zn. II. ÚS 36/2012/.
17. „Sudca sa má objektívne javiť v očiach strán, že je nestranný a zároveň musí byť vylúčená

akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o jeho nestrannosti. Pri tak závažnom rozhodnutí, ako je objektívna stránka sudcovskej nezávislosti, musí súd vychádzať zo všetkých dostupných informácií, tieto náležite vyhodnotiť a vo veci rozhodnúť tak, aby boli vzaté do úvahy aj predchádzajúce rozhodnutia.“ /Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 79/08 zo dňa 29. apríla 2008/.

18. „Nestrannosť“ znamená absencia (nepřítomnost) predsudku (t.j. neodôvodnene záporného postoja) alebo zaujatosti (t.j. nie nestranného posudzovania). Jej existenciu alebo neexistenciu možno zisťovať podľa **subjektívneho prístupu**, ktorý spočíva v zistení osobného presvedčenia alebo správania sudcu v konkrétnom prípade a **objektívneho prístupu** (testu), ktorý znamená zistenie, či tento konkrétny sudca v konkrétnej veci poskytuje dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek odôvodnenej pochybnosti o jeho nestrannosti v zmysle pravidla, že sudca nielenže musí byť nestranný, ale takým sa musí javiť aj navonok. Ak sú prítomné skutočnosti, ktoré môžu odôvodnene viesť k pochybnostiam o jeho nestrannosti, treba sudcu považovať za vylúčeného z vykonávania úkonov v danej veci“ (Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. R 114/2014 zo dňa 17.6.2014). „Rozhodujúce pritom nie je stanovisko sudcu, že sa necíti byť subjektívne zaujatý, ale existencia objektívnych skutočností, ktoré vzbudzujú pochybnosť o jeho nestrannosti v očiach strán konania a verejnosti. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností. V danom prípade už vzhľadom na vyššie uvedené platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký javiť aj objektívne v očiach účastníkov konania. Spravidlosť nielenže má byť vykonávaná, ale sa musí aj javiť, že má byť vykonávaná. Mal by byť vylúčený každý sudca, u ktorého existuje opodstatnená obava, že nie je celkom nestranný, pretože v stávke je dôveryhodnosť, ktorú musí súdna moc vzbudzovať v demokratickej spoločnosti a najmä u strán konania.“ /rozhodnutie NS SR zo dňa 18.05.2022 sp. zn. 3Tost/7/2022/. Vo svetle nových skutočností v mojom prípade je potrebné pripomenúť, že práve v poslednom citovanom rozhodnutí NS SR vylúčil sudcu ŠTS JUDr. Michala Trubana z vykonávania úkonov v trestnej veci s poukazom na tzv. teóriu zdania a to dokonca iba z dôvodu, že voči poškodenému prostredníctvom súkromnej SMS, ktorú poškodený využil ako dôvod podanej námietky voči sudcovi, sudca prejavil pocit krivdy a výčitku za to, že ho poškodený ako predsedu súdu znevážil pred širokou verejnosťou pri jeho vystúpeniach v rámci uchádzania sa o funkciu predsedu ŠTS. A to i napriek skutočnosti, že sudca JUDr. Michal Truban sa necítil byť v danej trestnej veci subjektívne zaujatý.
19. V kontexte nových skutočností je vhodné pripomenúť aj rozhodnutie NS SR zo dňa 28. júna 2021, sp. zn. 1TdoVS/1/2021 ktorým bol vylúčený sudca NS SR JUDr. Kliment z vykonávania úkonov trestného konania v kauze „Búrka“ z dôvodu, že tento uviedol o zadržaných sudcoch, že „by sa mali za také konanie hanbiť“, v ktorom NS SR konštatoval, že „ak teda bez predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu o vine sudcu, ktorý môže v budúcnosti rozhodovať o akejkoľvek otázke súvisiacej s trestným stíhaním ktoréhokoľvek obvineného zo skupiny stíhaných sudcov a verejne oznamuje, že by sa mali za také konanie hanbiť, ešte pred právoplatným rozhodnutím o vine oznamuje svoj postoj k prerokúvanej veci. (...) V súlade aj s rozhodnutiami ESLP, ak sa sudca dopredu pred tým, než dôjde k rozhodovaniu o konkrétnej trestnej veci príslušným súdom – vyjadruje o nej verejne prostredníctvom médií, a to tak, že navodzuje situáciu, že konanie obvineného dopredu odsudzuje, nie je možné očakávať, že takýto sudca objektívne rozhodne o akejkoľvek otázke týkajúcej sa prerokúvanej trestnej veci a ktoréhokoľvek z obvinených v tejto trestnej veci.“
20. „Pokud jde o objektivní hodnocení nestrannosti soudců, je třeba se zabývat zejména otázkou, zda - i nezávisle na chování a výrocích soudce - existují jisté ověřitelné skutečnosti, které

mohou jeho nestrannosť zpochybňovať, pričom v tejto oblasti môžu mať význam i pouhá zdania. Skutočná, teda i tretím osobám sa javí nestrannosť a nezáujatosť sudcu je totiž jedným z hlavných predpokladov spravodlivého rozhodovania a jednou z hlavných premis dôvery občanov v právo a demokratický právny štát“ /Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 741/21 zo dňa 02. augusta 2021/.

21. Vo vzťahu k spôsobu praktickej realizácie tzv. objektívneho testu, resp. teórie zdania platí, že sudca sa musí „na rôzne aspekty své možné podjatosti dívat **očíma inteligentního laika mimo justiční praxi a zvažovat, jak by se takovéto osobě tyto aspekty jevíly.**“ /Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 30. mája 2018 č. j. [16 Kss 1/2018-207/](#).
22. Aplikujúc vyššie uvedenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít na tento prípad nie je možné urobiť iný záver, ktorý by bol ústavne udržateľným a rešpektujúcim obsah základného práva na zákonného sudcu ako ten, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská je vylúčená z vykonávania úkonov v mojej trestnej veci. Nevyhnutnosť prijatia takéhoto záveru vyplýva vo svetle nových skutočností zo svedectva Mgr. Pavla Gašpara, ktoré vo vzťahu k už predtým známym skutočnostiam pristupujú ako ďalšia imanentná zložka dôkazného základu preukazujúceho zaujatosť, resp. nedostatok subjektívnej stránky nezáujatosti na strane sudkyne Mgr. Pamely Záleskej. Inými slovami, je naplnená požiadavka kontinuálne kladená ESLP, a síce, že „v prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu prezumuje až do predloženia dôkazu o opaku.“ /Rozhodnutie ESLP vo veci Piersack proti Belgicku zo dňa 01. októbra 1982, číslo sťažnosti 8692/79, rozhodnutie ESLP vo veci Le Compte a ďalší proti Belgicku zo dňa 23. júna 1981, čísla sťažností 6878/75; 7238/75/. Táto požiadavka je preklenutá aj do vnútroštátnej rozhodovacej praxe, čoho príkladom bolo aj už zmienené rozhodnutie NS SR zo dňa 28. júla 2021, sp. zn. 2Tost/41/2021 (v inej trestnej veci), kde posudzoval zaujatosť práve sudkyne Mgr. Pamely Záleskej. NS SR konštatoval, že „musí byť i z ďalších skutočností nachádzajúcich sa v spise zrejmé, že sudkyňa takéto označenie (pozn. prirovnanie k psovi, resp. v mojom prípade k svini) obžalovaného použila z toho dôvodu, že je voči obžalovanému zaujatá“. Je potrebné teda konštatovať, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská použila označenie sviňa z toho dôvodu, že dlhoročne chová vo vzťahu k mojej osobe nenávisťný vzťah, čoho priamym dôkazom je svedectvo Mgr. Pavla Gašpara, podľa ktorého ma navyše **opakovane označovala za „neschopného idiota“, či „kokota, ktorý ide cez tlačenuku“.**
23. Zachádzajúc ďalej za pomyselný horizont subjektívnej stránky nestrannosti (prísnejšieho a ťažšie dokázateľnejšieho, avšak tu nepochybne naplneného kritéria) je nevyhnutné vyzdvihnúť aj jednoznačne prítomný a absolútne zásadný nedostatok objektívnej stránky nestrannosti (menej prísnejšieho, avšak nadradeného kritéria) sudkyne Mgr. Pamely Záleskej. Po zohľadnení všetkých tu uvedených skutočností totiž nie je možné prijať očami nezávislého inteligentného právneho laika iný definitívny záver ako ten, že Mgr. Pamela Záleská nemôže byť v mojej trestnej veci zákonným sudcom, ktorého mi (a každému obžalovanému bez rozdielu) garantuje predovšetkým Ústava, Dohovor a Trestný poriadok. Pripustenie opačného záveru, a to predovšetkým v kontexte nových skutočností, by bolo prakticky demoláciou zvyšných základov právneho štátu (a ich materiálnej realizácie), ktorá by naše justičné prostredie opäť posunula „kilometrovým“ krokom k justičnému prostrediu fakticky vykazujúcemu znaky totalitarizmu, svojvôle a právnej anarchie, v ktorom sa vážnou prekážkou spravodlivého trestného procesu nejaví byť viacerými dôkazmi preukázaná hlboká nenávisť

sudcu k osobe obžalovaného, opovrhovanie jeho prezumpciou neviny, nazývanie ho „sviňou, ktorá na celé roky zašpinila justíciu a dlhé roky ju systematicky krivila“, („o ktorej vine pochybuje už ozaj len ten, kto bol posledných niekoľko mesiacov na Mesiaci“) alebo opakovane „*neschopným idiotom*“ či „*kokotom, ktorý ide cez tlačenu*“.

24. Záverom je potrebné uviesť, že z obsahového hľadiska tejto námietky nejde o námietku, o ktorej by sa už konalo a rozhodlo. Naopak, ide o námietku, ktorá pozostáva z nových a doposiaľ neznámych skutočností, ktoré zreteľne preukazujú a zakladajú silné dôvody subjektívnej zaujatosti sudkyne Mgr. Pamely Záleskej per se. Ďalej je však jednoznačne nevyhnutné nevnímať tieto nové skutočnosti striktne izolovane a formalisticky, ale naopak, interpretovať ich aj vo vzájomne (z povahy veci) súvisiacom, neoddeliteľnom a dopĺňajúcom sa kontexte tých už v minulosti namietaných. Prostredníctvom tejto optiky sa totiž kreuje úplne iný rozmer, resp. ucelený obraz dôvodov, pre ktoré musí byť sudkyňa Mgr. Pamela Záleská vylúčená z vykonávania úkonov v mojej trestnej veci aj z objektívneho hľadiska. Taktiež možno konštatovať, že prostredníctvom nových skutočností sa v podstate preukazuje a potvrdzuje správnosť a pravdivosť mojej skutkovej a právnej argumentácie v pôvodnom námietkovom konaní. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ten objektívny fakt, že o nových skutočnostiach vyplývajúcich zo svedectva Mgr. Pavla Gašpara som v čase pôvodného námietkového konania nemal vedomosť ani ja, ani moji obhajcovia, a z toho dôvodu som ich nemohol namietat. Preto by bolo striktne izolované posudzovanie nových namietaných skutočností vyňaté z celkového kontextu dnes všetkých známych relevantných okolností (aj keď aj v takomto prípade nepochybne dostačujúce pre vylúčenie sudkyne Mgr. Pamely Záleskej) v príkrom rozpore s princípmi materiálnej pravdy a spravodlivosti ako postulátmi skutočne spravodlivého trestného procesu.
25. **Vzhľadom na vyššie uvádzané okolnosti spočívajúce vo vzťahu namietanej sudkyne k obvinenému, mám za to, že u sudkyne Mgr. Pamely Záleskej z dôvodu absencie atribútu nezaujatosti z objektívneho, ale aj subjektívneho hľadiska, sú s určitosťou dané závažné dôvody jej zaujatosti, a preto podľa § 31 ods. 1 Tr. por. žiadam o vylúčenie sudkyne Mgr. Pamely Záleskej z konania a rozhodovania v predmetnom trestnom konaní.**

AUTOR: JUDr. David Lindtner

[ZDROJ](#)